

Col·leccionista (fragments d'un diari)

Un relat de: [shyshark](#)

22 de setembre

Mai no m'havia interessat col·leccionar coses. Si de cas, alguna vegada havia reunit unes quantes revistes porno que tenia amagades al fons del meu armari. Això quan era adolescent. Però després vaig marxar de casa del meus pares i les vaig deixar oblidades al calaix dels apunts. No sé que n'haurà fet ma mare d'elles.

Fa unes nits, un amic que havia estat a Rússia va portar una capseta de cinquanta grams de caviar. Boníssim. Fi i cremós. I amb gust de peix. Era el primer cop que el tastava.

L'endemà, mentre recollia les restes de la reunió, vaig parar atenció a la capseta, les boniques lletres i el dibuix del peix. Centurió o una cosa així es diu. El peix que pon els ous, vull dir. No el meu amic. La vaig trobar exòtica i atractiva. I guardava aquella olor de mar. I vaig pensar: Mira, això és maco. I si faig una col·lecció de capsetes de caviar? No sé ni com em va venir la idea, però em va semblar original.

He anat a un supermercat d'aquells fins. Secció Gourmets i Delicatessen.

No crec que pugui col·leccionar gaires capsetes.

30 d'Octubre

Han passat moltes setmanes i la meva col·lecció de llaunes de caviar no augmenta.

Noi, em sembla que hauré de canviar d'idea i dedicar-me als potets de succedani perquè la visa no dóna per tant.

Però clar, no és el mateix.

M'he estat una bona estona pensant i m'han vingut al cap altres coses xules que podria col·leccionar.

Per exemple aquesta és una primera llista:

Mòbils de primera generació.

Platets de souvenir tipus Lourdes, Monasterio de Piedra, Salou...

Vídeos del casament de gent que no conec.

Exemplars del Full Dominical de la parròquia o de l'Atalaia.

Mitjons nadalencs.

Bosses de botigues de luxe. (Em temo que em passaria com amb el caviar).

Obre-cartes d'acero toledano per obrir les cartes del banc, que són les úniques que m'arriben.

Pelis de Bruce Lee en versió original (no cal gaire esforç per entendre els diàlegs).

Postals de llocs on no he estat mai ni m'agradaria anar-hi.

No sé, estic una mica indecís.

10 de Novembre

Ai, la vida! que diu la Isabel.

Ves com són les coses. Ni amb la llista que vaig fer l'altre dia veig que tingui gaires possibilitats de fer una col·lecció d'aquelles que facin patxoca.

Un veí meu, molt endreçat ell, té diverses col·leccions estupendes i originals: ell no hi va mai al cine, a dins del cine vull dir, perquè a la porta dels cines si que hi va. I recull les entrades que llença la gent i en té un bon grapat, totes ordenadetes per dates, actors, directors, en uns àlbums que va comprar als Encants.

Un altre conegut col·lecciona llavors que a vegades no sap ni de quina planta són. Ell passeja per les places, els parcs i els jardins, les recull, les guarda en sobres que va trobar a la porta d'un col·legi electoral les darreres eleccions, escriu la data i el lloc i les fica en capsos de fusta molt ben endreçades en un prestatge a la seva habitació. No ha plantat mai cap ni pensa fer-ho. Però em fa enveja.

Per què no puc tenir una col·lecció que m'entretengui i que pugui ensenyar als amics? Al final hauré de comprar-me alguna d'aquelles en fascicles: muñecas del mundo, soldados de todas las épocas o bé dedicar-me

als sobres de sucre.